

İSTANBUL METROSU MECİDİYEKÖY-GÜLTEPE ARASI TUNELLERDE ENJEKSİYON UYGULAMALARI

Ahmet VAROL

Süleyman DALGIÇ

GROUTING APPLICATIONS IN THE ISTANBUL METRO BETWEEN MECİDİYEKÖY AND GÜLTEPE

Ahmet VAROL, İstanbul Metrosu, 1. Aşama 1. Kısım, Tekfen İnşaat, 80660 4. Levent, İstanbul
Süleyman DALGIÇ, İstanbul Üniversitesi, Mühendislik Fakültesi, 34850 Avcılar, İstanbul

Özet: İstanbul Metrosu 1. Aşama 1. Kısım tünellerinde kaya ortamının iyileştirilmesi, yüzey ve yeraltısu-

nu önlemeye amaçlı enjeksiyon çalışmaları yapılmıştır. Bu çalışmada da yapılan kontak, derz, konsolidasyon, göçük

ve kimyasal enjeksiyonlar ile izolasyon çalışmalarının başarı durumları değerlendirilmiştir.

Anahtar kelimeler: Metro, kaya, su, enjeksiyon

Abstract: To improve rock environment and prevent surficial and groundwater flows, grouting studies were conducted in 1 st stage-1 st part tunnels of the Istanbul Metro. In this study, status of contact, derz, consolidation, slump and chemical grouting as well as isolation works is evaluated.

With the use of contact grouting, waters in flow were eliminated but the wetness and drippings on the walls were remained. In preventing of wetness and drippings, isolation and derz studies yielded positive results while chemical grouting works revealed unsatisfactory results. Because fore piles of the Gültepe underpass are in the tunnel excavation area and the tail between the tunnels is a little one, a consolidation grouting was performed. The amount of well receiving in consolidation grouting of T type Gültepe tunnels is about 3 kg/m while it is 17 g/m in the Gültepe underpass.

Keywords: Metro, rock, water, grouting

GİRİŞ

İstanbul metrosu 1. aşama inşaatında Taksim - 4. Levent arasında 6 istasyon ve çift tüp olarak yaklaşık 7.5 km uzunluğunda inşa edilmektedir. Tünel inşası yüzeyden ortalama 10-30 m derinliktedir. Tünellerin en kesit kazı alanları 22 ile 100 m² arasında değişmekte ve 6 farklı tünel tipi bulunmaktadır. Bu kesit alanlarından en büyüğü T tipi (100 m²) olarak adlandırılan makas tünelleridir.

İstanbul metrosu inşa çalışmalarında su geliş sorunu olmuştur. Bu durum projede iç kaplama betonu ile birincil destek sistemi arasına proje gereği uygulanmayan sıcak uygulamalı membrandan kaynaklanmıştır. İç kaplama betonunda oluşan çatlaklılardan ve imalat derzlerinden gelen su akış, damlama, sızıntı ve nemlenme şeklinde dir. Metro elektrikli sistemle çalışacağı için bu durum tehlikelidir. Su gelişinin engellenmesi için kontak, derz, kimyasal enjeksiyon ile yüzeysel izolasyon çalışmaları yapılmıştır. Ayrıca, metronun yüzeye yakın inşa edilme-

si ve Gültepe tünellerinde 100 m²lik T tipi tünellerden dolayı kaya ortamının jeomekanik özelliklerini iyileştirmek amacıyla konsolidasyon enjeksiyonu çalışmaları uygulanmıştır.

METRO GÜZERGAHININ MÜHENDİSLİK JEOLOJİSİ

İstanbul metrosu 1. Aşama 1. Kısımları kazı çalışmaları Karbonifer yaşı, Trakya Formasyonu olarak bilinen (Kaya, 1971) birbirleriyle yanal ve düşey geçişli kumtaşı, silttaşısı ve kiltaşı içerisinde bulunmaktadır. Trakya Formasyonu'nu oluşturan tabakaların kalınlıkları genel olarak 5 cm ile 50 cm arasında değişmekte, bazı kesimlerdeki kumtaşlarında ise tabaka kalınlığı 100 cm'yi bulmaktadır. Ayrıca, istif içerisinde yer yer andezit ve diyalazit damarları veya silleri bulunmaktadır. Genelde birbirinin uzantısı şeklinde her iki tüpte karşılaşılan andezit dayakları 5-15 m kalınlıktadır. Diğer taraftan, Zincirlikuyu tünelindeki mikrogabrodan oluşan sağlam bazık stokun Trakya Formasyonunu en az 150 m

kestiği belirlenmiştir (Biberoğlu ve Dalgıç, 1996). Trakya Formasyonunu kesen kuvars veya kalsit damarları da vardır. Bu damarların en çok 20-30 cm kalınlığında oldukları görülmüştür. Fliş niteliğindeki istif, Hersiniyen orojenez döneminde, daha sonra Alpin döneminde (Ketin ve Güner, 1989) şiddetle deform olmuş, kıvrılmış, faylı ve ezik özelliktedir.

Tünelin kazısı sırasında Trakya Formasyonu'nun akifer niteliği taşımadığı gözlenmiştir. İstifin su taşıma ve iletme kapasitesi; katmanlanma, eklem ve çatlaklar, ya da ezilme zonları gibi, ikincil geçirimsizlik kazandıran süreksizliklerin denetiminde gelişmiştir. Bu durumun doğal sonucu olarak, tünel inşası sırasında yerel bazı su boşalmaları yaklaşık 0.1 ile 1 l/s arasında değişen değerler ölçülmüştür. Güzergah boyunca karşılaşılan suların bir kısmı da yeraltısu olmayıp eski galerilerden gelen depolanmış su (Biberoğlu, 1995), yüzey, kaçak vb. sıntı sularıdır. Ancak, tünel kazısı sonrasında bu az miktarındaki suyun varlığı bile, bazı kesimlerde ortamın kurutulmasını engellemiştir. Sonuçta bu sorun enjeksiyon çalışmaları ile çözülmeye çalışılmıştır.

ENJEKSIYON UYGULAMALARI

İstanbul metrosu Mecidiyeköy - Gültepe tünellerinde uygulanan kontakt, derz, kimyasal, konsolidasyon ve göçük enjeksiyonu çalışmaları aşağıda tanıtılmıştır.

Kontakt enjeksiyonu uygulamaları

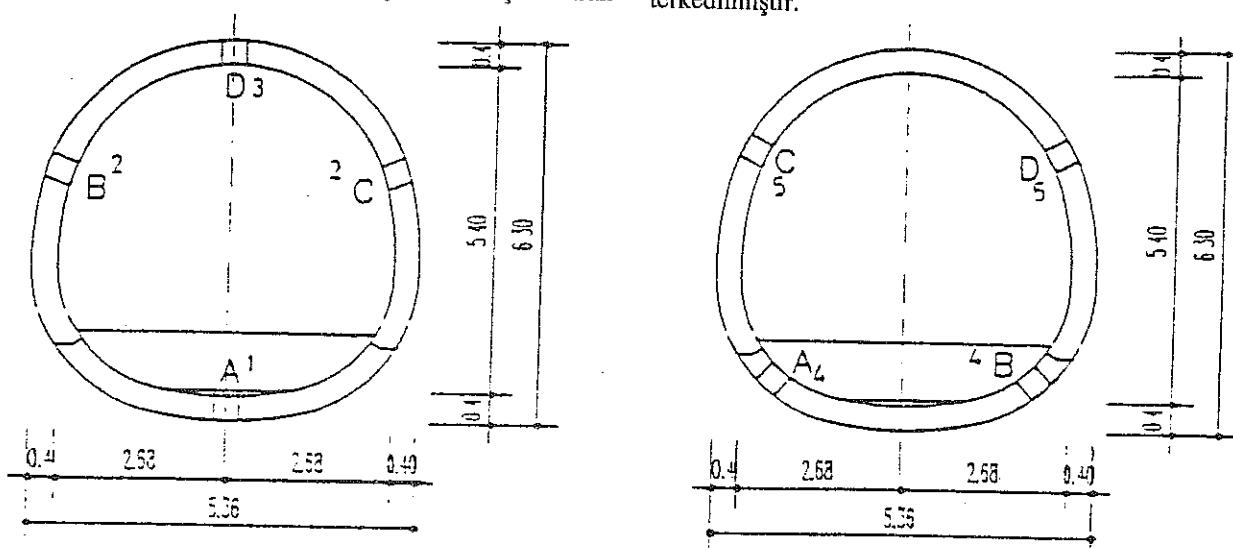
Kontak enjeksiyonunda delik boyutları beton kalınlığı (1.destek+2.destek)+50 cm'lik kayada ilerleme esasına dayanmaktadır. Tavandaki deliklerin olası boyalar boşluklar nedeniyle genellikle 15 cm daha uzun tutulmaktadır. Çizelge 1'deki delik boyaları en az olup, bazı kesimlerde 45-100 cm ilaveler uygulanmıştır. Kaplama betonun tamamlandığı kesimlerde proje gereği her üç metrede bir + 90°lik ve x 45°lik açılarla ardışık olarak

delikler delinmiştir. Tünellerde kullanılan çimento - su - bentonit-kum karışım oranları Çizelge 2' de verilmiştir. Uygulanan kontak enjeksiyonlarında refü basıncının Albayrak (1994)'e göre 2 kg/cm^2 olmasına rağmen sisteme kayıplar göz önüne alınarak 3 kg/cm^2 uygulanmıştır.

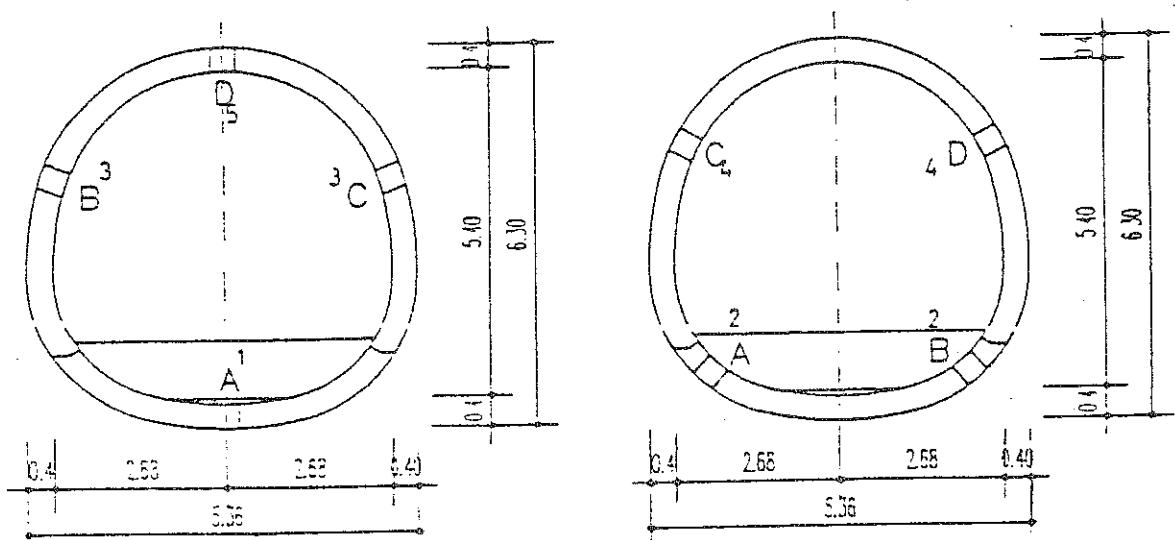
Daralan aralıklar sistemi

İstanbul Metrosu 1. Aşama 1. Kısmı inşaatında daralan aralıklar sistemi 700 m'lik bir alanda uygulanmıştır. Birleşik kaplar sistemine göre dolgu yapmak için enjeksiyona tünel eğiminin tersi yönünde başlamıştır. Enjeksiyon yapılan tünel tüpünün boyu 100-200 m arasında değişmektedir. Bu sisteme 90 derecelik + kuyuların önce tabandaki A kuyusundan enjeksiyonuna başlanmıştır. Sonra + B ve C kuyuların enjeksiyonu yapılmıştır. Daha sonra + kuyuların D kuyularının enjeksiyonuna geçilmiş ve 6 metrede bir açılan 90 derecelik kuyuların enjeksiyonları tamamlanmıştır (Şekil 1). Sonra 45°lik x kuyuların enjeksiyonuna geçilmiştir. Bu kesimde önce 45°lik A, B kuyularının, daha da sonra 45°lik C, D kuyularının enjeksiyonu yapılmıştır. Derzlere yakın olan +B, C ya da x C, D kuyuları ise açılı olarak delinmiştir. Burada amaç; su gelişinin en çok sorun çıkardığı derzlerin enjeksiyonla kapatılmasıdır.

Daralan enjeksiyon sisteminde enjeksiyon alışları 233 kg/m olarak tespit edilmiştir. Bu sisteme kuyular arasındaki enjeksiyon etkileşimi fazla olmuş, bu da etkileşim yapan kuyunun yeniden delinmesini gerektirmiştir. Bu sisteme tüm kuyuların delgi ve enjeksiyonu beş aşamada tamamlanmıştır. Enjeksiyon kuyularının çimento alışları homojen olmayıp, tavandaki +D kuyularında yoğunlaşmıştır. Daralan aralıklar sistemi tünellerde genellikle konsolidasyon enjeksiyonlarında uygulandığından (DSİ, 1987 şartnamesi) bu sistem daha sonra terkedilmiştir.

Şekil 1. Daralan aralıklar sistemindeki +90° ve x 45° kuyu yerleri ve enjeksiyon sırası.
Figure 1. The + 90° and x 45° well positions and row at the shrinking spaces system.

Şekil 2. Aşağıdan yukarıya enjeksiyon uygulamasında $+90^\circ$ ve $x\ 45^\circ$ delgi yerleri ve enjeksiyon sırası.
Figure 2. The $+ 90^\circ$ and $x\ 45^\circ$ well positions and row at the grouting system from down to up.

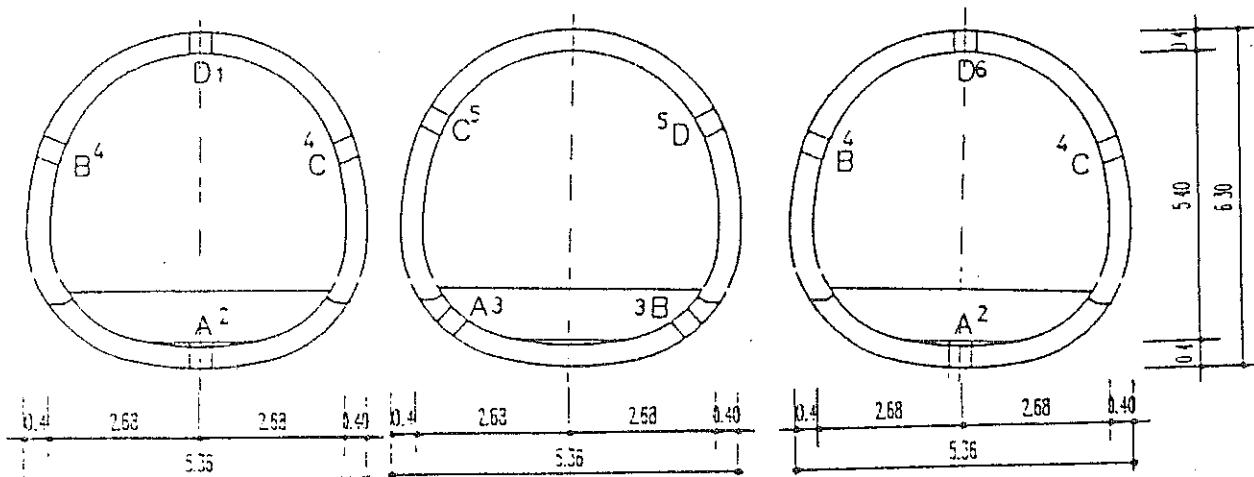
Aşağıdan yukarıya enjeksiyon sistemi

İstanbul Metrosu 1. Aşama 1. Kısım tünellerinde 2189 m'lik kesimde ve 5 adet bağlantı tünelinde aşağıdan yukarıya enjeksiyon sistemi uygulanmıştır. Bu sisteme geçirilmesindeki amaç, suyun bir üst kottaki kuyudan drene edilmesi ve irtibatlı kuyuların sayısının en azı indirilmesidir. Burada kuyuların enjeksiyonuna $1/3 + \% 6$ bentonit karışımı oranlı şerbet ile başlanmıştır. Bu karışım oranıyla kılcal çatlaklara ve derzlere enjeksiyonun nufuz etmesi sağlanmıştır. Bu sistemde önce 90° 'lık + tabandaki A kuyularının enjeksiyonu yapılmıştır. Sonra 45° 'lik x A - B kuyularının enjeksiyonu yapılmıştır. Da-ha sonra 90° 'lık B, C ve 45° 'lik C-D kuyuların enjeksiyonu uygulanmıştır. En son 90° 'lık D kuyusunun enjeksiyonu ile çalışılan tüpün enjeksiyonu tamamlanmıştır (Şekil 2). Bu sistemde de daralan aralık sisteminde oldu-

ğu gibi, derzlere yakın olan + B, C ya da x C, D kuyuları derzlere açılı olarak delinmiştir. Bu sistemde tüm kuyuların delinip enjeksiyonun yapılması için ekipman işi dört aşamada tamamlanmıştır. Buradaki kuyu alışları 245 kg/m olarak saptanmış ve kuyuların çimento alış dağlı-mında homojenlik görülmüştür.

Ön dolgulu aşağıdan yukarıya enjeksiyon sistemi

Ön dolgulu aşağıdan yukarıya enjeksiyon sistemi, aşağıdan yukarıya enjeksiyonun özel bir durumu olup, bu uygulama Zincirlikuyu tünelerinde yaklaşık 1698 metrelük kısmında gerçekleştirilmiştir. Daha değişik bir sistemin uygulanmasının sebebi, burada bileşimli bir yalıtmal polietilen malzemesinin betondaki çatlakların önlenmesi amacıyla uygulanmış olmasıdır. Bu malzeme Zincirlikuyu tünelerinde püskürtme betonu ile ikinci

Şekil 3. Ön dolgulu aşağıdan yukarıya enjeksiyon sisteminde $+90^\circ$ ve $x\ 45^\circ$ kuyu yerleri ve enjeksiyon sırası.
Figure 3. The $+ 90^\circ$ and $x\ 45^\circ$ well-positions and row at the front filling grouting system from down to up.

Çizelge 1. Kontakt enjeksiyonu delik derinlikleri.**Table 1.** The hole depths of contact grouting.

Tünel tipi	delik (cm) derinliği			Yan delik	derinliği (cm)			Tavan	delik (cm) derinliği		
	Beton kalınlığı	Kayada delik derinliği	Toplam uzunluk		Beton kalınlığı	Kayada delik derinliği	Toplam uzunluk		Beton kalınlığı	Tavandaki boşluk	Kayada delik derinliği
T	90	50	140	50	50	100	50	15	50	115	
P	65	50	115	40	50	90	40	15	50	105	
A	40	50	90	40	50	90	40	15	50	105	

kaplama (iç kaplama) betonu arasına yerleştirilmiştir. Bu uygulama sırasında kullanılan polietilen malzeme tavanda zorunlu olarak belirli yerlerden kesilmiş ve bu şekilde bırakılmıştır. Bu kesimlerin sizdirmazlığını sağlamak amacıyla ön dolgu enjeksiyon sistemi uygulanmıştır. Önce tavan D kuyularının 12 metrede bir atlamlı enjeksiyonu yapılmıştır. Daha sonra aşağıdan yukarıya sisteminde olduğu gibi tabandan tavana doğru enjeksiyon tamamlanmıştır (Şekil 3).

Ön dolgulu enjeksiyon işçilik açısından zor bir sistemdir. Çünkü tüm kuyuların delinip enjeksiyonları için makinalar 6 aşamada işi tamamlamaktadır. Bu uygulamada kuyu alımları ise 245 kg/m olarak tespit edilmiştir. Burada tavan kuyularında enjeksiyon alımları oldukça yoğunlaşmıştır. Ayrıca, bu sisteme tavan kuyularının enjeksiyonu başlarken ve tamamlanırken 12 metrede bir tekrar yapıldığı için tavanlardaki boşluklar kontrol edilmiş olmaktadır.

Derzlerde enjeksiyon uygulanması

Bu uygulama kontak enjeksiyonu tamamlandıktan sonra su gelen derzlerde yapılmıştır. Derzlere açılı olmak üzere ($45-60^\circ$) delikler delinmiştir. Enjeksiyonun tüm derz boyunca irtibatı sağlanmıştır. Enjeksiyona başlangıçta 1/3 çimento /su oranlı karışımıyla başlanmış derzin irtibatı sonrasında 1/1 çimento su oranlı, daha koyu karışım ile enjeksiyona devam edilmiştir.

Derz enjeksiyonlarında kuyu alıştı az miktarda olup (15 kg/m) önemli sayılacak rakamlara ulaşmamıştır. Bu çalışmalar sonunda tünel derzlerinde damlama ve akış durumundaki sular kesilmiş, sadice nemlenme ve ıslaklık giderilememiştir. Ancak, metroda iç kaplama betonu anolarının ayrı ayrı çalışmasını sağlamak için derzler arasında 2 cm'lik taş yünü bırakılmış olduğundan derz boyunca enjeksiyon irtibatı yeterince sağlanamamıştır. Bu durum enjeksiyonların başarısını olumsuz yönde etkilemiştir.

Kimyasal enjeksiyon

Kontak ile derz enjeksiyonu sonrasında bazı kesimlerde damlama ve ıslaklık halinde su sorunları kalmıştır. Bu sorunların giderilmesi için kimyasal enjeksiyon yapılmıştır. Kullanılan malzeme; %10 bentonit, %20 su, %10 sodyum silikat (Na_2SiO_4), %0.5 sodyum pirofosfat

(Na_2PO_4)dır. Uygulamada derzlere açılı şekilde delikler delinmiştir. Delik boyalarının dış ve iç kaplama arasında kalmasına dikkat edilmiştir. Delinen deliklere 2-5 kg/cm^2 'lik basınç altında hazırlanmış karışım enjekte edilmiş ve derz boyunca ilerlemesi beklenmiştir. Amaca ulaşıldıkten sonra drenaj delikleri bırakılarak derzler alçı ile sıvanmıştır. Fakat, 200 lt karışım enjeksiyonu basımmasına ve derzin tümü enjeksiyonla irtibat yapmasına rağmen halen bazı kesimlerden damlama halinde suyun geldiği gözlelmektedir. Alışaların daha az olduğu yerlerde ise suların aktığı gözlenmiştir. Buradan çıkarılacak sonuc; karışımın 7 saatte varan jelleşme süresince derzlerdeki su hareketinin devam ettiğidir. Bu karışım su kesme amaçlı değil, kum, çakıl ve kısmen iri taneli örnekler üzerinde daha etkili olmaktadır (Özbeyoğlu, 1988).

İzolasyon çalışmaları

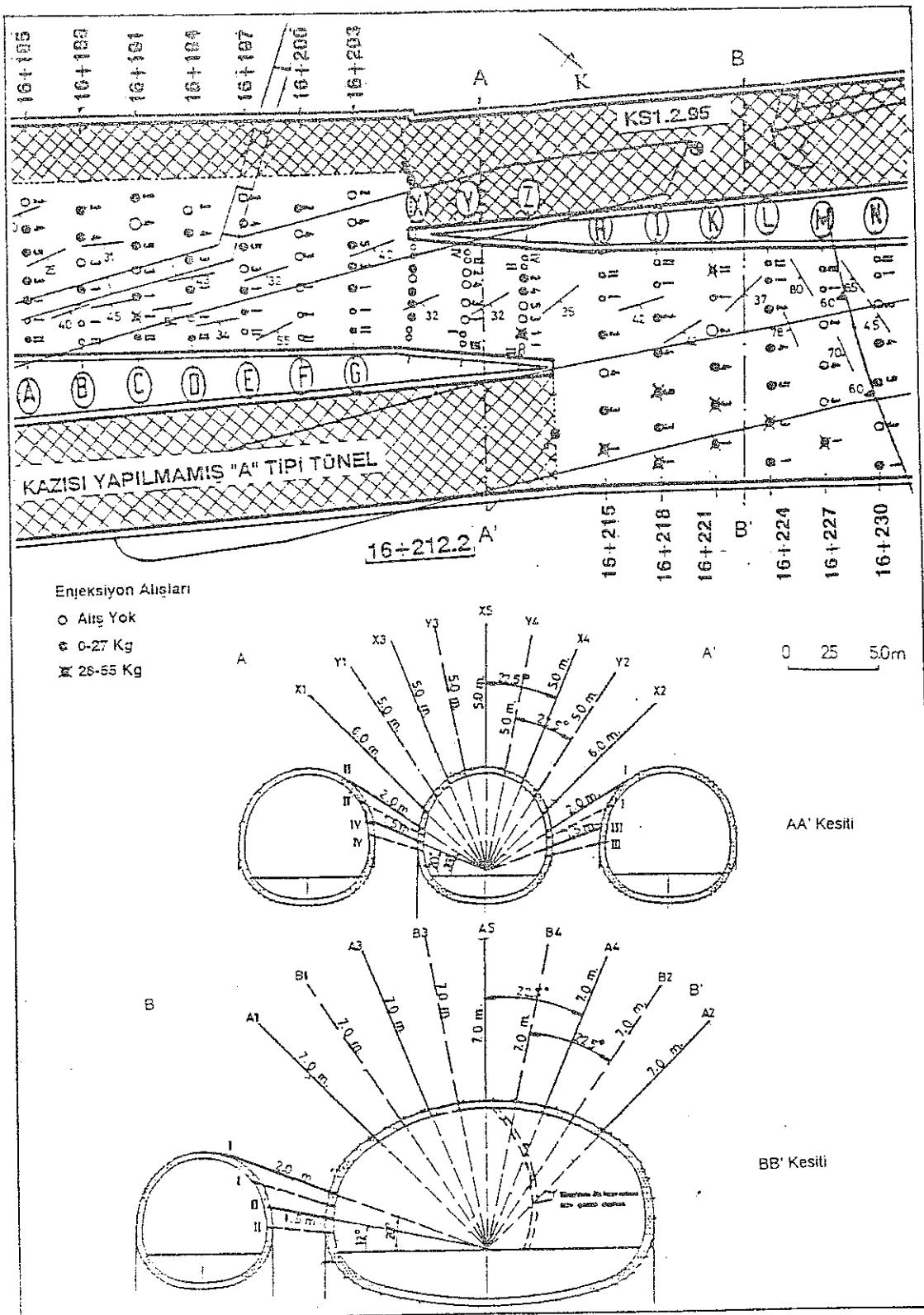
Tünellerde damlama ve ıslaklıkların yoğun olduğu yerlerde izolasyon çalışmaları da yapılmıştır. İzolasyon çalışmalarında değişik karışımalar denenmiş, ancak kullanım kolaylığı, ekonomikliği ve diğer nedenlerle Ceme-seol, See prompt, Sika, Thoro, Heydi ve Kristop ürünleri kullanılmıştır. Bu çalışmalar sonucunda tüneldeki damlamalar tamamen kesilmiş, sadece bazı kesimlerde ince sizıntılar kalmıştır.

Konsolidasyon enjeksiyonu uygulamaları

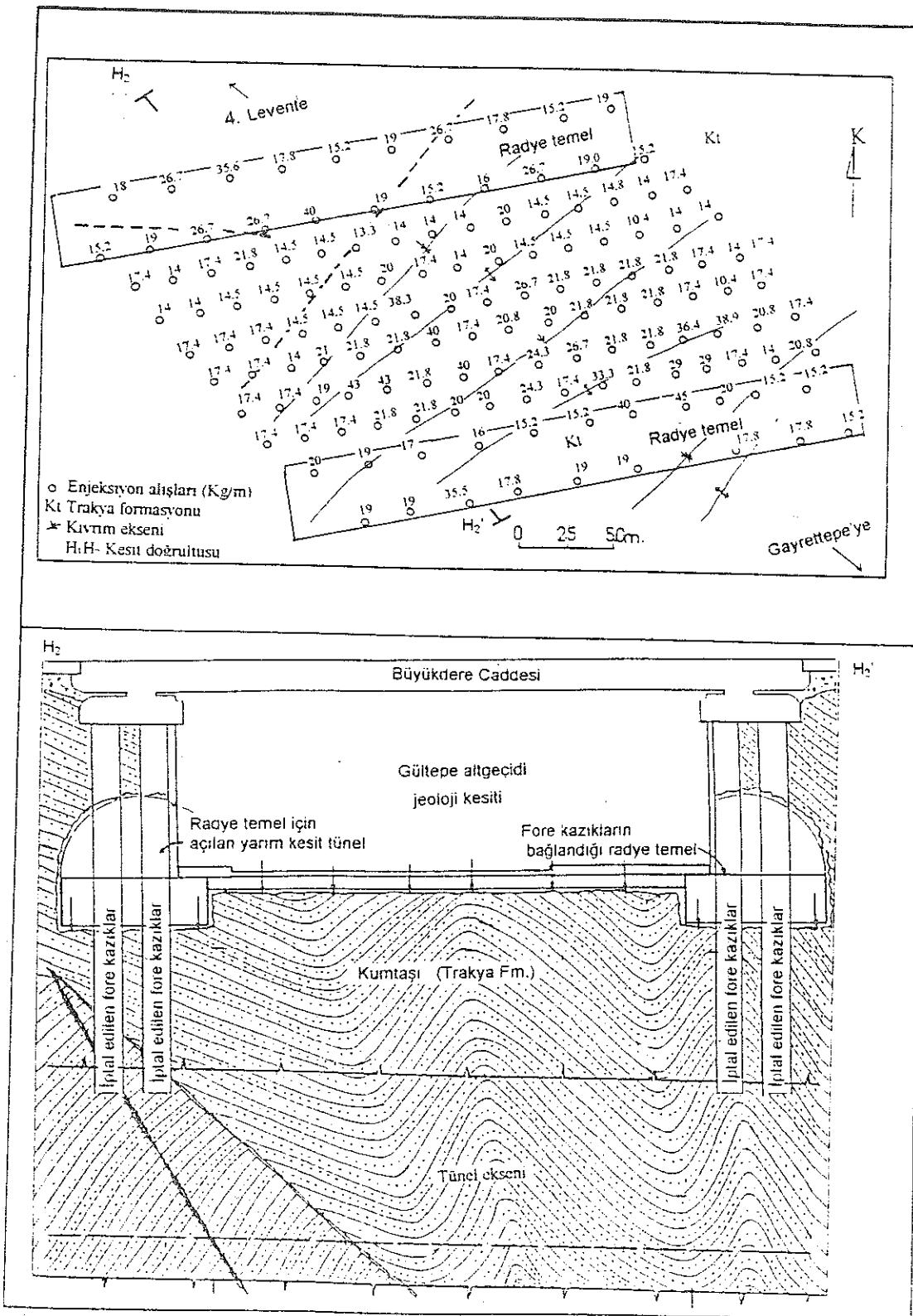
Gültepe tünelerde kaya ortamının jeomekanik özelliklerini iyileştirmek amacıyla, T tipi tünelerin bulunduğu alanlarda ve Gültepe alt geçitinde konsolidasyon enjeksiyonu uygulanmıştır (Biberoglu, 1996).

T tipi tünelerin bulunduğu alanlarda konsolidasyon enjeksiyonu uygulamaları

T tipi tünelerin bulunduğu alanlarda örtü kalınlığı 16-17.5 m, kazı kesiti 100 m^2 ve tüneller arasındaki topruk yaklaşık 1-3 m'dir. Örtü kalınlığının üstten 1-2 metrelük kısmı yapay dolgu, 2-4 metresi zemin özelliğinde son derecede ayrılmış kaya, alt kesimlerde ise çok zayıf-zayıf kaya kütlesi ortamı bulunmaktadır. Tünellerin örtü kalınlığı bu durumda yaklaşık 10 metredir. Bu kalınlık ise açılacak yeraltı boşluğunundan (topuk dışında 16-18 m) daha az olduğundan tünelerde kemelerleme sorunu olabilecegi tahmin edilmiştir. Bu nedenle T tipi tünelerin

Şekil 4. Gültepe tünellerinde konsolidasyon enjeksiyonu uygulamasında kuyu alışları ve jeolojik kesit.
Figure 4. Well taking of the consolidation grouting in the Gültepe tunnel and their cross section.

Şekil 5. Gültepe alt geçidi konsolidasyon enjeksiyonu kuyu alışıları ve kesiti.

Figure 5. Well taking of the consolidation grouting in lower passage at the Gültepe and cross section.

Çizelge 2. Kontak enjeksiyonunda kullanılan karışım oranları.

Table 2. The proportions of mixture at the contact grouting.

Çimento/su karışım oranı	Çimento		Su
	(kg)	(l)	(l)
1/3	50	16.6	150
1/1	150	50	150
7/5	150	50	107

bulunduğu alanlarda enjeksiyon çalışmalarının yapılmasına karar verilmiştir.

Gültepe tünellerinde çoğunuğu 7 m olan 1.5-7 m boyunda, 111 kuyu delinmiş ve toplam 550 m konsolidasyon enjeksiyonu yapılmıştır (Şekil 4 ve Çizelge 3). Konsolidasyon enjeksiyonunda refü basıncı 5 kg/cm^2 olarak seçilmiş ve sürtünme kayıpları dikkate alınarak 1 kg/cm^2 artıla toplam 6 kg/cm^2 uygulanmıştır. Delikler arasındaki mesafe 3 m olup, delgi ve enjeksiyon çalışmaları bir tur atlanarak uygulanmıştır. Enjeksiyonlar aşağıdan yukarıya doğru ve 5 m derinlikteki kuyular için iki kademe, 7 m derinlikteki kuyularda ise üç kademe de yapılmıştır. Enjeksiyonlara 1/3 su/çimento ve %5'lik bentonit karışımı ile başlanılmış, alış olmadığı için daha yoğun karışımlara geçilmemiştir. Kuyulardaki ortalama alışlar da 3 kg/m olmuştur. Bu değer Deere (1976) sınıflamasına göre, düşük alış değerini temsil etmektedir.

Gültepe alt geçti konsolidasyon enjeksiyonu uygulamaları

Gültepe köprü tabliyesi fore kazıklar üzerine oturtulmuştur. Fore kazıkların 12 tanesi metro tünelerin kazı alanları içerisinde kalmaktadır. Metro tüneleri ve alt geçit köprüsünün durayılığını korumak, ortamın dayanım parametrelerinin artırılması gerekmış ve bu amaçla

Çizelge 3. Gültepe tüneleri konsolidasyon enjeksiyonunda delgi boyu, delgi sayısı ve alışlar.

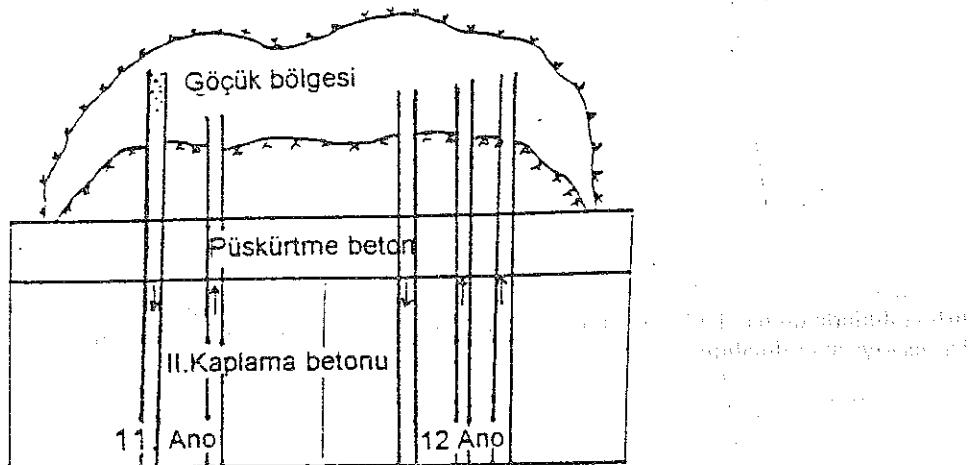
Table 3. The length, number and taking of drill at the consolidation grouting in the Gültepe tunnels.

Delik boyu (m)	Delgi sayısı	Çimento (kg)	Bentonit (kg)
8	50	2.5	-
2	2	50	2.5
1.5-7	46	37.5	1.25
1.5-7	55	-	-

konsolidasyon enjeksiyonları uygulanmıştır. Radye temel altında ve bunların arasındaki alanda metro tünelerin konumuna göre 4.5-11,5 m arasında değişen derinliklerde, 3 m aralıklı şasırtmalı, 138 adet düşey delgilerle, toplam 1156,5 m enjeksiyon yapılmıştır. Delgilerde kademeli şekilde ikişer metrede bir $2-4 \text{ kg/cm}^2$ refü basıncı ile enjeksiyon uygulanmıştır. Şasırtmalı şekilde delinen deliklerde 1/1 ile 7/5 oranında çimento/su karışımı ve ek olarak % 2 bentonit kullanılmıştır. Refü şartında kuyular 20 dakika beklenerek prize bırakılmıştır. Kazı destek sonrası yerinde yapılan konverjans ölçümlerinde kaya ortamının iyileştirilmesinin amacıyla ulaştığı saptanmıştır. Gültepe geçti konsolidasyon enjeksiyonunda en az ve en fazla alış değerleri fay/fay zonu ve antikinal eksenlerinde görülmüştür (Şekil 5). Buralarda ortalama enjeksiyon alış 17 kg/m olmuştur. Bu değer, Deere (1976) sınıflamasına göre düşük alış değerini temsil etmektedir.

Göçük enjeksiyonu

Kazı esnasında genelde fay zonlarında gelişen (Biberoglu ve Dalgıç, 1996) göçülü kesimlerde de enjeksiyon çalışmaları yapılmıştır (Şekil 6). Delikler göçük tavanına ulaşacak şekilde tünel içinden yapılmış ve bu de-

Şekil 6. İstanbul Metrosunda oluşan fazla kazı-kaya boşalmalarının enjeksiyon ile doldurulması.

Figure 6. The filling of the overbreak and rock fall by grouting in the Istanbul Metro.

liklere 1 1/4 inç'lik borular sürülmüştür. Deliklere farklı boyda sürülen borulardan öncelikle kısa boylu olanından enjeksiyon verilmiş ve diğer kuyudaki borudan enjeksiyonun gelmesi beklenmiştir. Kuyuda refü sağlanıncaya kadar enjeksiyona devam edilmiştir. Bu bölgelerde göçük büyüğünü ve delinen deliklerdeki başarıya göre delik sayısı artırılmış veya azatılmıştır.

SONUÇ VE ÖNERİLER

İstanbul Metrosu Mecidiyeköy - Gültepe tünelleri inşası sırasında yüzey ve kaya ortamından yeraltısu-nun gelişinin engellenmesi ve kaya ortamının sağlamlaştırılması amacıyla enjeksiyon çalışmaları yapılmıştır. Elde edilen başlıca sonuçlar aşağıda özetlenmiştir:

İstanbul Metrosu Mecidiyeköy ile Gültepe tünelleri arasında kontakt enjeksiyonu daralan aralıklar, aşağıdan yukarıya ve ön dolgulu aşağıdan yukarıya olmak üzere 3 farklı şekilde uygulanmıştır. Bunlar içerisinde aşağıdan yukarıya enjeksiyonların, kuyulardaki alışların homojenliği, işçilik ve ekipmanların zamana bağımlılığı açısından, uygulanan diğer yöntemlere göre üstün tarafları olmuştur. Uygulanan her üç kontakt enjeksiyonu yönteminde akış halindeki sular kesilmişse de ıslaklık ve yer yer damlamalar giderilememiştir. Derzlerin enjeksiyonu kontakt enjeksiyonu tamamlandıktan sonra su gelen yerlerde uygulanmıştır. Kontakt enjeksiyonu ve derz enjeksiyonuna rağmen su gelişinin önlenemediği kısımlarda, ayrıca derz tamiri ve izolasyon çalışmaları yapılmıştır. Bu çalışmalar sonunda tüneldeki damlama ve akış durumundaki sular kesilmiş, yalnızca su sızıntıları kalmıştır. İslaklılığın giderilmesi için kimyasal enjeksiyon çalışmaları da denemmiş fakat, bu yöntemle su gelişini engelmede başarı sonuçlar alınamamıştır.

Konsolidasyon enjeksiyonu Gültepe alt geçitte ve Gültepe T tünelinde uygulanmıştır. Bu her iki alandaki konsolidasyon enjeksiyonu çalışmalarında kuyu alış miktarları yaklaşık 3 kg/m ile 17 kg/m düzeyinde kalmıştır. Bu miktar enjeksiyon alışına göre yapılan sınıflamada düşük değeri temsil etmektedir. Kazı esnasında oluşan boşalma alanlarında, son kaplama betonu tamamlandıktan sonra göçük iyileştirme amaçlı kontakt enjeksiyonu yapılarak bu alanlar sağlamlaştırılmıştır.

Metro elektrik ile çalışacağından tünellerin suda tamamen arındırılmış olması gerekmektedir. Suyun tamamen engellenmesi için tünellere sıcak yapıştırma esaslı membran dahil edilmelidir. Ayrıca, tünellerde elektrik sisteme zarar verecek durumda sorunlu kısımlardaki yüzey-yeraltısularını önlemek için, tabanda belirli aralıklarla drenaj delikleri delinmeli ve toplanan sular dışarıya aktarılmalıdır.

SUMMARY

During the construction of Mecidiyeköy-Gültepe tunnles of the İstanbul Metro, grouting studies were carried out to prevent groundwater flow from surface and

rock environment and strengthen the rock environment. Results obtained are summarized below.

Contact grouting between Mecidiyeköy and Gültepe tunnels of the İstanbul Metro were performed in three different forms as narrowing spaces, bottom-to-top, and bottom-to-top with fore-filling. Of these, bottom-to-top grouting has superiority to the other methods with respect to homogeneity of fluids in the wells, labor, and time-dependence of equipment. Although waters in flow were eliminated in all three contact grouting methods, wetness and partly drippings could not be removed. Upon completion of contact grouting, derz grouting was applied in places of water flowing. In addition, derz repairing and isolation works were also conducted in places where water flow could not be stopped in spite of consolidation and derz grouting. As results of these works, water flowing and drippings in the tunnel were eliminated but the water seepage was still remained. Chemical grouting studies performed to eliminate the whetness also yielded unsatisfactory results.

Consolidation grouting was conducted in Gültepe underpass and Gültepe T tunnel. The amount well receiving in both consolidation works was about 3 kg/m which corresponds a lower value in the classification of grouting receiving. Following the completion of final coating cement, the discharge areas formed during the excavation were strengthened with the contact grouting having a slump improvement goal.

Since metro will work with electricity, tunnels should be completely free of water. In order to remove water, tunnels have to be included a membrane with hot-stuck basis. In addition, in case of electricity system is damaged, to remove surficial-groundwater in problematic parts of the tunnel, drainage holes should be perforated and waters accumulated must be drained out.

KATKI BELİRTME

Yazarlar, İstanbul Metrosu 1. Kısım 1. Aşama inşaatını gerçekleştiren Metro 1 ortaklısı çalışanlarına veri aktarımından dolayı teşekkür ederler.

DEĞİNİLEN BELGELER

Albayrak, Z., 1994, İstanbul metrosu kontakt enjeksiyonu teknik şartnamesi, Yüksel proje, İstanbul, (Yayınlanmamış rapor) 13 .

Biberoğlu, S., 1995, İstanbul Metrosu 1. Aşama 1. Kısım inşaatındaki delme tünellerde karşılaşılan eski su tünelleri, İstanbul su kongresi ve sergisi, Bildiriler kitabı, 241-247

Biberoğlu, S., ve Dalgıç S., 1996, İstanbul metrosu kazılarda karşılaşılan fay zonlarının kazı duraylılığına etkisi, Zemin Mekanığı ve Temel Mühendisliği Altıncı Ulusal kongresi, İzmir, 316-324.

- Biberoğlu, S., 1996,** Gültepe tünellerindeki konsolidasyon enjeksiyonu değerlendirmeleri, Tekfen Tesisat A.Ş. İstanbul, (Yayınlanmamış rapor), 5.
- Deere, D.U., 1976,** Dams on rock foundations, some design questions in: Rock engineering for foundations and slopes conference II, Boulder, Colorado, August, pp. 55-86.
- DSİ, 1987,** Sondaj ve enjeksiyon teknik şartnamesi, Ankara, 34.
- Kaya, O., 1971,** İstanbul'un Karbonifer stratigrafisi, TJK Bülteni, Cilt XIV, Sayı 2, s. 143-199.
- Ketin, İ., ve Güner, T., 1989,** İstanbul bölgesinde Karbonifer yaşı Trakya Formasyonu'nun yapısal özellikleri, Mühendislik jeolojisi Bülteni, Sayı 11, s. 13-18.
- Özbeyoğlu, F., 1988,** Kimyasal enjeksiyon yöntemlerinin mekanik özellikleri ve diğer enjeksiyonlarla ıslah yöntemlerinin karşılaştırılması, Yayınlanmamış seminer notları, 99.

Makalenin geliş tarihi: 09.01.1998

Makalenin yayına kabul tarihi: 04.05.1998

Received January 09, 1998

Accepted May 04, 1998